

PROJEKTIRANJE PLINSKIH KOTLOVNIC

Novica pravzaprav ni novica, vendar vsake toliko časa kdo na IZS postavi vprašanje: Kako se projektirajo plinske kotlovnice, sedaj (dejansko je minilo že 10 let), odkar se je prenehal uporabljati Pravilnik o tehničnih normativih za projektiranje, graditev, obratovanje in vzdrževanje plinskih kotlovnice (Uradni list SFRJ, št. 10/90, 52/90)?

V decembru 2013 je bil izdan Pravilnik o zahtevah za vgradnjo kurilnih naprav (Ur.l.RS, št. 100/13), ki ima v 2. členu opredeljeno kotlovnico kot »poseben nebivalen namenski prostor za namestitev kurilnih naprav, ki lahko obratujejo istočasno s skupno nazivno toplotno močjo nad 50 kW, če gre za kurilne naprave na trdna goriva, in nad 100 kW, če gre za kurilne naprave na tekoča ali plinasta goriva«. Prvi odstavek 10. člena pravilnika zahteva, da se morajo pri projektiranju in vgradnji naprav na splošno izpolniti tudi zahteve tehnične smernice Slovenskega združenja za požarno varstvo SZPV 407: Požarna varnost pri načrtovanju, vgradnji in rabi kurilnih in dimovodnih naprav. Drugi odstavek istega člena dopušča namesto te tudi uporabo rešitev zadnjega stanja tehnike.

Kakorkoli, tehnična smernica SZPV 407 je smiseln, razširjen prevod nemškega vzorčnega odloka MFeuV, katerega uporabo zahteva že slovenska TSG-1-001:2010. Seveda v primerih, ko je požarna varnost načrtovana po njej, v kolikor je požarna varnost načrtovana drugače, je potrebno slediti zahtevam študije požarne varnosti. Namreč, TSG-1-001: 2010 v točki 2.11.15 za plinske napeljave (na splošno, torej tudi v kotlovnica) usmerja v primeru uporabe zemeljskega plina na DVGW-TRGI, v primeru UNP pa na DVFG TRF. V primeru tudi drugih goriv tudi TSG napotuje na uporabo nemške MFeuV.

Plinske kotlarne, te so po imenovanem pravilniku opredeljene kot namenski prostori z nazivno toplotno močjo nad 100 kW, po jugoslovanskem pravilniku je bila meja postavljena nad 50 kW, se morajo načrtovati tudi ob upoštevanju zahtev / projektnih pogojev soglasodajalca (47. člen ZGO-1). Ta (v primeru dobave zemeljskega plina) zelo verjetno ali običajno zahteva izpolnitev zahtev nemškega DVGW-TRGI 2008. Imenovani predpis v točki 8.1.4.2 obravnava prostore s skupno nazivno močjo nad 100 kW. Točka 8.1.4.3 za prostore s plinskimi T.Č. ltd. Potem so tu še posebna določila v točki 8.2.2 za prostore s trošili vrste B. ltd. V osnovi ta nemški tehnični predpis opredeljuje prostore plinskih trošil z močmi do 35 kW, nad 35 kW, nad 100 kW in za primere kombinacije s kurišči na trda goriva s skupno močjo nad 50 kW. V slednjem primeru zahteva izpolnitev gradbenih zahtev odloka MFeuV. Oziroma razširjenega prevoda tehnične smernice SZPV 407.

Torej, kot rečeno v uvodu, ne gre za »prave novosti«. Pri načrtovanju plinskih kotlovnice je potrebno praviloma upoštevati zahteve DVGW-TRGI 2008 (ali DVFG-TRF 2012), TSG-1-001: 2010 in SZPV 407 oziroma nemški izvirnik MFeuV. V tehničnem poročilu je za projektanta vsekakor pravilno sklicevanje tudi na Pravilnik o zahtevah za vgradnjo kurilnih naprav (Ur.l.RS, št. 100/13).

Naj opozorim še na pomembno zahtevo v 4. členu pravilnika, ki sicer ni vezana na plinske kotlovnice. Ta zahteva, da se lahko v bivalni prostor vgradi tudi kurilna naprava, odvisna od zraka v prostoru, če je poleg izpolnjevanja zahtev neoporečne vgradnje kurilne naprave nameščena tudi naprava za odkrivanje ogljikovega monoksida v gospodinjstvih – CO senzor. Pravilnik v 11. členu zahteva, da se v prostore s kurilnimi napravami, odvisnimi od zraka v prostoru, CO senzori namestijo najpozneje do 1. januarja 2017.

Predsednik Matične sekcije strojnih inženirjev
Mitja Lenassi, univ.dipl.inž.str.

Povezava na

SZPV: <http://www.ozs.si/Portals/0/Media/Dokumenti/OZS/Sekcije%20in%20odbori/Iris/Dimnikarji/szpv407.pdf>

Povezava na Pravilnik: <https://www.uradni-list.si/1/content?id=115261>